

„Dávej si pozor sám na sebe a na své učení..“ (1. Timoteovi 4:16)

aneb o nebezpečí falešných učení

[Ježíšovo učení nám přináší pravdu od Boha](#)
[Kdo něco falešné učí, neuctívá Boha](#)
[Učení a život jsou úzce spojeny](#)
[Falešné učení se množí jako kvas](#)
[Falešné učení vede na zcestí](#)

Ježíšovo učení nám přináší pravdu od Boha. Jeho správný výklad je podmínkou, abychom Boha uctívali v pravdě. Je také ochranou pro nás samotné, abychom se neklamali vlastním hříchem. Bohužel se od vzniku křesťanství nesprávná učení množí jako kvas a vedou mnohé na zcestí. Následující odstavce poukazují na nebezpečí falešných učení a jejich dopad na život.

V osobě Ježíše je dáno, co je křesťanství, v co křesťané věří a doufají. Kdokoli učí něco jiného než učil Ježíš, opovrhne autoritou Ježíše a tím i autoritou Boží. Takto se stává povýšenost falešných učitelů zjevná a je pak také pochopitelnější, proč Nový zákon používá proti nim velmi přísná slova.

V dnešní době mnoho teologů zastává názor, že mnohé z toho co víme z Bible o Ježíši, má charakter legendy, a že podstatná část slov předávaných jako jeho slova jsou pouhým výsledkem zbožné fantazie jeho následovníků. Proto mají „dobrý“ důvod nebrát Nový zákon vážně, nebýt poslušni slovům Svatého písma a vymýšlet si své vlastní náboženství.

Tak zvaní liberální teologové sebevědomě odmítají pastorální epištoly (pastorální epištoly jsou Pavlovy dopisy zabývající se praktickým životem církve: 1-2 Timoteovy, Titovy) a nepovažují je za autentické. Tak se Pavlova slova proti falešným učitelům v těchto listech na nich potvrzují jako správná, když např. v **Galatským 1:8 – 9** říká:

“Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěštovali, budiž proklet! Jak jsem právě řekl, a znovu to opakuji: Jestliže vám někdo hlásá jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet!”

Mnoho lidí nepovažuje učení za něco důležitého. Častým důvodem bývá, že lidé nechtějí posoudit sami sebe ani druhé a tak argumentují, že bychom měli tolerovat myšlenky druhých lidí a že nemůžeme společně poznat pravdu. Ježíš ale v Janově evangeliu říká:

“Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.” (Janovo ev. 8:31 – 32)

To **jak je správné učení důležité**, bude objasněno v následujících myšlenkách.

JEŽÍŠOVO UČENÍ JE BOŽÍ PRAVDA

Ježíš jim odpověděl: "Mé učení není mé, ale toho, kdo mě poslal. Kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je mé učení z Boha, nebo mluvím-li sám za sebe. (Janovo ev. 7:16 – 17)

Na tomto místě Ježíš zdůrazňuje, že **Bůh samotný je původcem svého učení**. Takže co on říká, říká Bůh, skrze Ježíšova slova můžeme poznat, co je Boží vůle a jaký Bůh je. A k tomu je **nejdůležitějším předpokladem, ochota Boží vůli činit**.

KDO NĚCO FALEŠNÉHO UČÍ NEUCTÍVÁ BOHA

Ježíš učedníky varoval, aby se **měli na pozoru** před kvasem farizeů a saduceů. (Matoušovo ev. 16:6.12) A také říkal:

„MARNĚ MĚ UCTÍVAJÍ, NEBOŤ UČÍ NAUKÁM, JEŽ JSOU JEN PŘÍKAZY LIDSKÝMI.“ (Matoušovo ev. 15:9)

Nenazývá to jen **marným uctíváním**, ale dokonce je nazývá **pokrytci** a říká:

"Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izajáš, když řekl: „LID TENTO CTÍ MĚ RTY, ALE SRDCE JEJICH JE DALEKO ODE MNE.“ (Matoušovo ev. 15:7 – 8)

Každé učení překračující biblický základ je jen lidským příkazem, vymyšleným a vytvořeným lidmi za jiným cílem než je služba Bohu. **Falešná učení jsou výsledkem neposlušnosti a nemohou vést ke vztahu s Bohem**, ale naopak ho ničí.

UČENÍ A ŽIVOT JSOU ÚZCE SPOJENY

To můžeme vidět na příkladu podobenství o pleveli a pšenici.

"Předložil jim jiné podobenství: "S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasal dobré semeno na svém poli. Když však lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel plevel do pšenice a odešel. Když vyrostlo stéblo a nasadilo na klas, tu se ukázal i plevel. Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: 'Pane, cožpak jsi nezasal na svém poli dobré semeno? Kde se vzal plevel?' On jim odpověděl: 'To udělal nepřítel.' Sluhové mu řeknou: 'Máme jít a plevel vytrhat?' On však odpoví: 'Ne, protože při trhání plevele byste vyrvali z kořenů i pšenici. Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.'" (Matoušovo ev. 13:24 – 30)

Dnes mnoho lidí vztahuje toto podobenství na církve. Chtějí tím argumentovat pro to, že v církvi mohou být spolu věřící i nevěřící a jen při skonání věku vyjde najevo, kdo vlastně patří Bohu. Proto říkají, že bychom se neměli vzdalovat nevěřícím nebo dokonce lidi posuzovat, protože úplně nakonci věků rozhodne jenom Bůh. Když ale budeš číst trochu dále, uvidíš, že to není to, o čem Ježíš mluvil.

Vysvětluje, že **pole je svět** a ve světě spolu žijí dobří i špatní lidé, i když Bůh každého člověka stvořil pro dobrý účel. **Bůh totiž nechce zahubit všechny lidi, kteří ho na zemi neposlouchají. Dává každému člověku svobodnou vůli, aby mohl žít svůj život dokud nezemře, ať už se ho rozhodl žít jakkoli**. K tomu ještě můžeme vidět z jiných míst Nového zákona, že **my jako křesťané**

nemůžeme mít společenství s nevěřícími:

“Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou? Jaký souzvuk Krista s Beliálem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím? Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: 'Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.' A proto 'vyjděte z jejich středu a oddělte se', praví Hospodin a 'ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu' a 'budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů’". (2. Korintským 6:14-18)

FALEŠNÉ UČENÍ SE MNOŽÍ JAKO KVAS

Proto nás písmo varuje...

“Prosím vás, bratři, abyste si dali pozor na ty, kdo působí roztržky a chtějí by vás svést od učení, které jste přijali. Vyhybejte se jim!” (Římanům 16:17)

V dopisu Titovi Pavel říká:

“Sektáře jednou nebo dvakrát napomeň a pak se ho zřekni; je jasné, že takový člověk je převrácený, hřeší, a tak sám nad sebou vynáší soud.” (Titovi 3:10 – 13)

FALEŠNÉ UČENÍ VEDE NA ZCESTÍ

Někdy pravda může být přizpůsobena určitému konceptu, který se může zdát více zbožný, přitažlivý a více pro lidi pohodlný, konceptu, který jim může dát více „bezpečí“ nebo jim může dovolit udělat v životě nějaké kompromisy.

“Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženu učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím.” (2. Timoteovi 4:3 – 4)

Falešné učení se může rychle šířit. Je lehké jít jednodušší cestou, ta ale vede do záhuby. V Novém zákoně najdeme velmi přísná odmítnutí falešných učitelů:

“Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna. Přejde-li někdo k vám a nepřináší toto učení, nepřijímejte ho do domu a nevítejte ho; kdo ho vítá, má účast na jeho zlých skutcích.” (2. Janův list 9 – 11)

V Novém zákoně bylo uvítání někoho spojeno s přijetím takové osoby do domu, povídáním si s ní a mít s ní také společenství při jídle. Jan tedy chce říci: **s falešným učitelem nelze mít společenství**, aby mu tak byly ukázány jasné hranice ve všech věcech, které učí nesprávně, protože co má jinak pravda společného s překrucováním pravdy?

Proto **každý křesťan má být horlivý v poznávání správného učení**, což je také výrazem jeho lásky k pravdě a základem pro **chození po úzké cestě**. Pavel proto napomíná křesťany:

“Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmítáni a unášeni

závanem kdejakého učení - lidskou falší, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu." (Efezským 4:14)

Jestliže někdo není vědomě veden Božím slovem, nemůže být překvapen, když sejde na zcestí. **Už jen nedostatek přemýšlení dává místo pro klam falešných učitelů.**

"DÁVEJ POZOR NA SVÉ JEDNÁNÍ I NA SVÉ UČENÍ. BUĎ V TOM VYTRVALÝ. TAK POSLOUŽÍŠ KE SPASENÍ NEJEN SOBĚ, ALE I SVÝM POSLUCHAČŮM. (1. Timoteovi 4:16)"